

6

R. P. D.

LANCETTA

Toletana Canonicatus.

Mercurij 1. Iulij 1716.

Anguinis puritatem in Admittendis ad ecclesiasticas Dignitates à celebrioribus Hispaniæ Ecclesijs iuxta particularia Statuta requisitam, præscribit etiam Statutum primitialis Ecclesiæ Toletanæ auctoritate Sanctæ Sedis Apostolicæ confirmatum, disponendo, quòd in illius Capitulum admitti non possint, nisi Nobiles Clerici, aut literis præditi, qui ab antiquis Christianis nulla Hæreorum, aut Saracenorum, aut Hæreticorum macula infectis originem ducant, quodque comparente Aliquo adpetendam possessionem alicuius Canonicatus, Portionis, seu Cappellanæ ibidem existentis, deputetur Unus ex ipsius Ecclesiæ Canonicis ad perquirendas in Petente qualitates supra enunciatas.

Ad formam illius Statuti Ioseph Fernandez Iubera prouisus à Sanctissimo Domino Nostro de Canonatu prædictæ Ecclesiæ, qui in Mense referuato vacaverat vsque de Anno 1709. non solum litteras Apostolicas coràm Decano Exequutore deputato præsentauit sed etiam exhibita suæ descendentiæ Genealogia deputari Canonicum Commissarium prò desumendis probationibus circa sanguinis puritatem obtinuit.

Deuentum itaque rigorosè fuit ad huiusmodi inquisitionem non solum in ipsis Toletana, & Seguntina Civitatibus, sed etiam in Villa Matriti; & in Terra Aquævivæ, examinatisque innumeris Testibus, clausus est iussu eiusdem Canonici Commissarij Processus per Notarium, delatusque ad Capitulum. A quo tamen vsque ad hæc tempora nunquam Ioseph sive admissionis, sive reiectionis sententiam potuit reportare, ideòque sua interesse putauit ad Sanctam Sedem Apostolicam à tamdiu retardata Canonicatus possessione reclamare, obtentaque commissione Causæ huic Sac. Tribunali directæ, à Sanctissimi manu signata, & expleta per ipsum compullatione probationum, quas Canonicus Commissarius collegerat; curauit à me in locum Eminentissimi mei Cardinalis Scotti subrogato subscribi, & proponi in hodierna audientia dubium: *An litteræ Apostolicæ sint exequende*: cui affirmatiuè: Dñi responderunt.

Cum enim fuissent in forma gratiosa expeditæ, nulla vltiori indigebant iustificatione, celeremque executionem promerebant ex vulgatis iuribus.

Neque poterant retardari, ex quo ad formam Statuti Ecclesiæ Toletanæ non constaret de Sanguinis puritate quoad Iosephum prouisum. Quoniam satis iste fundatam habet intentionem in assistentia, & præsumptione iuris, iuxta quam vnusquisque præsumitur, quod sit purus, & de sanguine puro descendat, vt agendo de hoc ipso Statuto Ecclesiæ Toletanæ, alijsque similibus Statutis constantè respondit *Rota dec. 166. num. 32. 39. & 40. decif. 185. num. 2. & 3. part. 1. decif. 196. num. 4. part. 2. dec. 333. num. 6. & seqq. part. 11. & dec. 246. num. 4. part. 12. cor. Merlin. decif. 368. n. 1. coràm Duran. decif. 131. num. 1. coràm Alexandr. VIII. dec. 75. num. 11.* adeo ut semper Oppositori onus incumbat obiectiuam impuritatis exceptionem probationibus plenè concludentibus demonstrare, cum ceteroquin omnis dubietas huiusmodi maculam respuat, vt consentaneè docent *Valençuel. caus. 90. num. 24. 62. & seqq. tom. primo, Ricciul. de Neophit. cap. 7. num. 18. alijsque relatis prosequitur Rota dicta decif. 167. num. 31. part. 1. decif. 333. num. 6. part. 11. & nouissimè dictum fuit in Pacen. Canonicatus 26. Iunij 1715. §. Et Iure quidem coràm R. P. D. meo Falconerio, & 24. Aprilis huius Anni §. Ad effectum coràm R. P. D. meo Crispo confirmatà in hac eadem Audientia coràm Eodem.*

Assumpto autem per Dominos probationum adductarum examine, tantum absuit, quod de vlla impuritatis macula in Iosepho confiterit, vt potius exinde euidenter puritas apparuerit. Distin- gaendo enim Testes à Canonico Commissario in diuersis locis examinatos, si de illis octo agendum est, qui in Terra Aquæuior, aut de alijs decem, & septem; qui in Villa Matriti fuerunt exa- minati, vtique omnes de puritate Sanguinis tam Iosephi, quam illius Maiorum inconcussè deposuerunt; Si verò de alijs agen- dum est, qui vsquè ad numerum triginta vnus fuerunt examina- ti in Ciuitate Seguntina, ex his professò exceptis duobus, ce- teri viginti nouem circa eandem puritatem Iosephi, eiusque omnium Ascendentium exactissimas emiserunt depositiones: Hi verò Testes, non solum quia sunt in numero valdè conspicuo, sed etiam quia Viri sunt omni exceptione maiores, & ad proba- tiones faciendas fuerunt à Canonico Commissario electi, plenè- que causam suæ scientiæ reddunt, omnino sunt attendendi. *Mas- card. de probat. conclus. 1344. num. 3. Rot. coram Dunozet. Ien. dec. 432. num. 7. cum alijs in Melanitana Maresciallatus 24. Aprilis cur- rentis anni §. Eadem cor. R. P. D. meo Cerro.*

Neque vlla ratio de ijs duobus tantum haberi potest, qui de infectio- ne lineæ Iosephi deposuerunt, ex quo familia Isabel æ de Torres quintæ eius Auiæ fuerit à Sacra Inquisitione poenitentiata, & in consuetis Tabellis, quæ Sambeniti nuncupantur inscripta; Habent namque contradictores tot alios suprà relatos Testes, vsquè ad numerum 54. de puritate testimonium procùl dubio prævalere, vt in proposito notant *Ricciol. de Neophis. d. cap. 7. num. 22. Lar. de An- niu. & Cappel. lib. 2. cap. 4. num. 56. & 58. & in puncto Rota cor. Mantica dec. 274. num. 11. & 12. decis. 167. num. 12. decis. 185. num. 9. part. 1. rec. & incitata Pacen. Canonicatus 24. Apri- lis huius anni §. Fin. cor. R. P. D. meo Crispo, & vltèrius aliunde su- spicionem subortam de allegata infectione non deducunt, quam ex dicto cuiusdam Canonici Rétuerta, qui in familiaribus colloquijs asseritur reuelasse Patrum Iosephi ex hac ratione non fuisse admissum ad Collegium S. Crucis, vnde multò minus hic deponendi modus concludit; Sicut enim d. Canonico vnico Testi, ac de iudicio proprio testanti fides præstanda non esset iuxta regulam, de qua plenè *Rot. post. Postb. de manut. dec. 129. num. 10. decis. 235. num. 4. part. 4. diuers. dec. 78. num. 15. coram Vbago, & dec. 8. num. 5. & dec. 77. num. 16. coram R. P. D. meo Ansaldo, ita nequè illam promerentur dd. duo Testes sese ad iudicium, credulitatem, & verba illus referentes, nè plus credatur copiæ, quam originali, vt alias dixit *Rota dec. 538. num. 18. coram Burat. decis. 545. num. 7. part. 18. decis. 397. num. 10. part. 19. recentior. & in Romana Hereditatis su- per articulis 4. Maij proximi præteriti §. Improbabilis cor. R. P. D. meo Cerro.***

Cessat verò in vniuersum, si quæ exindè oriri posset, amaritudo. examinando prædictam reiectionem Patru Iosephi prouisi, à memorato Collegio S. Crucis; Siquidem in huiusmodi Collegio, prout in alijs consimilibus, & præcipuè in Collegio S. Ildephonsi, à quò paritèr reiectus asseritur alter ex Ascendentibus Iosephi Hieronymus Iamon nuncupatus, viget Statutum summo rigore seruatum, quod quicumque rumor etiam falsus super impuritate sufficiat, vt quis admitti non debeat, prout tradunt *Amaya in Apolog. prò Statut. Colleg. Conchen. num. 2. & seq. Escobar. de purit. sanguin. part. 1. quæst. 12. §. 3. num. 46. & num. 15. in fine, & part. 2. quæst. 7. num. 6.* ideòque non valet illatio de ista exclusione à Collegio ad exclusionem in casu nostro prætenfam à Capitulo propter Statuta non falsum, sed verum, & plenè probatum impuritatis rumorem requirentia iuxta firmata in supra allegatis decisionibus, & præsertim in Pacen. Canonicatus coràm RR. PP. DD. meis Falconerio, & Crispo.

Rursus concurrit, quod euidens est error præsuppositi rumoris, qui causam dedit præfatæ reiectioni, & hoc non vno dumtaxat argumento demonstratur. Præter enim quod duo ex Testibus, qui tunc temporis id deposuerunt, se postea stimulis conscientie moti expressè retractarunt, veniam petendo, & contrarias epistolas conscribendo illi Collegiali, qui processum informativum construxerat, & præsertim vnus id expleuit tempore, quò erat in articulo mortis constitutus; vrgens ea videtur animaduersio, quod idem Iosephi Patrvs à decreto suæ reiectionis recursum habuit ad Sacrum Tribunal Inquisitionis sese qualificari adductis maioribus suæ puritatis probationibus postulando, obtinuitque ijs peractis in Familiarem S. Officij deputari, id quod factum non fuisset, nisi dicto Tribunali omninò falsa visa fuisset impuritatis exceptio iam antea contrà eundem allegata, itaùt ex hoc actù omnis sinistra opinio debeat penitus remoueri, ut firmavit in his terminis *Rota coràm Duran. decis. 316. num. 2. coràm Merlin. dec. 368. num. 9. in fine, & decis. 2446. sub num. 5. part. 12. & in dicta Pacen. Canonicatus 26. Iunij 1715. coràm R. P. D. meo Falconerio, & 24. Aprilis mox elapsi coràm R. P. D. meo Crispo utrobique §. Fin. confirmata, vt diximus, in hac eadem audientia coràm Eodem.*

Abique eo, quod vllatenùs obftet in contrarium, quod verè de anno 1540. quædam Isabella de Torres inter Iosephi Ascendentes connumerata fuerit de familia penitentiata per idem S. Inquisitionis Tribunal, ideoque ex eà sanguinis impuritatem eius contraxerit descendentiâ; Non enim id sufficit pro huiusmodi effectu, sed necesse etiam est demonstrare per vniucos probationes dictam Isabellam, à qua prouisus originem ducit, esse de illamet Familiâ de Torres, quæ fuit penitentiata, cum ex hac Familiæ identitate robur probationis dependeat, vt in specie responsum fuit in alle-

allegata Pacen. Canonicatus cor. R. P. D. meo Falconerio §. *Quibus etiam*, & coram R. P. D. meo Crispo §. *Ultra defectum*, ubi concordant: Id, quod non solum vnquam probatum non extitit, sed imò contrarium euidenter constare fecit Iosephus, nempe Familiam illam de Torres, quæ fuit poenitentiata, diuersam prorsus esse ab alia, à qua descendit Isabella de Torres in eius genealogia reperta.

Familia siquidem illa, quæ ex dicti Tribunalis Sententia condemnata fuit, licet eiusdem sit cognomenti de Torres, natua erat, & originaria Ciuitatis Seguntinæ; Isabella verò de Torres quinta Iosephi Avia natua erat, & originaria Oppidi Aquæniæ in Ducatu Medinæ Celi existentis; Ex hac autem Patriæ diuersitate ad Familiæ quoque diuersitatem rectè infertur, vt bene obseruat Cyriacus. *contr. 281. num. 28. Rot. dec. 74. num. 4. post Viuian. de Iurepatr. decis. 246. num. 8. part. 12. rec. & in Forolinien. loci Concilij 3. Iulij 1711. §. Quod autem Franciscum coram Reverendissimo Domino meo Card. Scotto.*

Confirmat hanc ipsam Familiæ diuersitatem animaduersio, quod cum anno 1540. esset S. Inquisitionis Secretarius Alphonsus Fernandez Maritus Annæ Filiæ Isabellæ de Torres, iste tamquam minister eiusdem Tribunalis processum compilauit contra illos de Familia Torres poenitentiatos, adeoque rigide contra eos se gessit, vt vigore dicti processus fuerint omnes illi de dicta Familia publicè flammis concremati; quæ circumstantia strictè convincit Isabellam de Torres matrem Annæ non fuisse de Familia poenitentiorum, quia credibile haud est voluisse dictum Tribunal prouidè adeò, ac prudenter segerens deputare personam sanguine coniunctam ad processum conficiendum contra Reos de execrabili heresis crimine, argumento ducto ab inuersione iuxta regulam, de qua *Rot. dec. 272. num. 20. part. 17. dec. 20. num. 6. part. 18. & dec. 19. num. 2. part. 19. rec.*

Maximè, quia idem Fernandez etiam post contractum matrimonium cum Anna Filia, vt dictum est, Isabellæ, adhuc in ministerio Sacræ Inquisitionis continuauit, fuitque S. Officij familiaritati aggregatus, quando tamen quoquo modo sanguine coniuncti cum taliter condemnatis habentur prò infamibus, & repelluntur ab honorificis officijs, & ministerijs, vt testantur *Rom. singular. 167. Azuend. in Eur. Pisan. 2. part. cap. 12. num. 23. Mastrill. de Magistrat. cap. 12. num. 50. §. 1. & 64. Escobar, de purit. & nobilitat. quæst. 1. premial. §. 4. num. 26. & segg. & Rot. dec. 246. num. 5. part. 12. rec.*

Hisque accedit Testimonium quoque ipsius Sacri Tribunalis S. Officij Conchen. quod recognitis processibus olim factis contra illos Familiæ de Torres Ciuitatis Seguntinæ, perspectaque genealogia omnium eorum Ascendentium, Descendentium, & Transuersalium testatur nullam in illis reperisse feminam, quæ haberet hoc

hoc nomen Isabellæ de Torres, per quam quidem attestationem præcedenti maturâ inspectione processuum, genealogiæ extraditam, probari videtur negatiuâ coarctata, quod inter personas à Familia poenitentiata descendentes numquàm fuerit Isabella; itaut ad abstergendam huiusmodi maculam omninò debeat attendi, ut se nper consuevit S. Rota, prout ex dec. 921. num. 3. cor. Poem. dec. 78. num. 13. coram Coccin. dec. 835. num. 5. coram Mançaned. dec. 368. num. 9. & 10. cor. Merlin. & decif. 463. num. 7. part. 5. rec. tom. 2.

Nec minoris denique releuantia argumentum deducitur ex eo, quod eodem fermè tempore, quo illi de Torres Seguntini fuerunt de ordine S. Officij combusti. Isabella de Torres obiit, & sepulta fuit in Claustro Ecclesiæ Cathedralis vna cum eius Marito cum titulis quidem valdè honorificis in vtroque tumulo, ita :: *Hic iacet Honorabilis D. Isabella de Torres Vxor D. Alphonsi Molina :: Hic iacet honorabilis D. Alphonsus Molina maritus Isabele de Torres ::* insculptis præterea ibidem non proprijs tantum stematibus, sed etiam illis ipsius Capituli Seguntini, quod quidem id nullatenus permisisset, nisi plenè ipsi constitisset memoratam Isabellam nihil habere agere cum perversis Hebreis paulò ante à extremo ignis supplicio affectis; Quocirca tot concurrentibus circumstantijs Familiarum diuersitatem demonstrantibus, nequit de illa ampliùs dubitari, ut in longè debilioribus terminis dictum fuit coram Coccin. decif. 1343. in rec. decif. 186 num. 6. part. 3. decif. 366. num. 4. part. 5. in Forolinien. loci. Consuij 5. Maij 1704. coram Rmo. D. meo Molines Decano, & in alia 3. Iunij 1711. coram Eminentiſſimo D. Card. meo Scotto.

Harum omnium rationum efficaciam probè noscentes contrarij Defensores, probationes hætenùs non fuisse completas asserbant, idèòque immaturè ad causæ resolutionem deueniri non posse, afferentes præceteris attestationem Portionarij Mançani post alios omnes Testes examinatos factam super eadem asserta descendenti Iosephi ab Isabella de Torres sanguinis impuritate laborante. Domini verò huiusmodi exceptionem poenitus illegalem censuerunt, tum quia de perfectione processus plenè constat, non solùm ex illius inspectione, cum sit conflatum ex depositionibus septuaginta, & vltra Testium, magnoque cumulo Scripturarum, verum etiam quia por recepta omnia iura necessaria, fuit à Canonico Commissario clausus, & obſignatus, reportata vlteriùs à Capitulo solemni declaratione super recto sui muneris implemento; tum etiam quia agitur de exequutione litterarum Apostolicarum à multis retrò annis expeditarum, quæ ceteroquin ex omni iuris principio celerrimam promerentur exequutionem Rot. cor. Priolo decifion. 341. num. 7. in Vallisaletana Beneficij 19. Nouembris 1708. & Etenim coram R. P. D. meo Falconeric, & in Cesaraugustana Beneficij 13.

Ianuarij 1710. §. Nedum coràm R. P. D. meo Aldrouando, adeout non debeat esse in libito Contradictorum nouas procurando Testium attestations contrà alioquin clara superiùs expensa argumenta diutius illam protrahere, contrà quæ sanè argumenta, vtpotè ex authenticis, publicisque documentis deducta, non nisi releuantes probationes attendi possent Rota dec. 453. num. 1. coràm Duran. dec. 142. num. 6. part. 6. & in Burgæ. Iurisdictionis super remissoria 19. Februarij 1714. §. 1. coràm R. P. D. meo Falconerio.

Quo verò ad postremam dicti Portionarij depositionem satis esse Dominis visum est, quòd erronea conuincatur ex huc vsquè deductis circa diuersitatem Familiæ Isabellæ ab altera illorum, qui fuerunt condemnati.

Et ita vtraque, &c.

ROMÆ, MDCCXVI.

Ex Typographia Reu. Camera Apostolicæ.

Superiorum Permissu.

Hac decisio expedita fuit ex processu confecto à Commissario Canonico Ecclesia Toletana, quin à D. Iosepho Iubera exhibita fuissent ulla documenta ex multis comprobantibus suam puritatem.

ROMAN. CCXVI.
Ex Typographia Reg. Cantuariensis.

2011年12月22日

[Faint, illegible handwritten text]